

Txarramequ Tiquis Miquis, un projecte

No és complicat; "Txarramequ Tiquis Miquis" no és un grup, són dues persones que dirigeixen un projecte. Es pensen unes cançons, es busquen els cantants idonis i el resultat és un disc del qual serà complicat fer-ne concerts. Només hi haurà una desena de presentacions amb quatre músics i deu cantants.

En Marc Serrats no calla. És per això que una amiga seva va anomenar-lo "Txarramequ". En Marc Grau no tenia sobrenom però un dia va escoltar un diàleg d'en Joan Capri on parlava d'un grup dit "Tiquis Miquis", que no tenia cantant. I és precisament això el que els passa als Marcs, que no tenen cantant i que quan treballen plegats, l'un parla i l'altre es fixa massa en tot. D'aquí l'encert del nom

Han trigat dos anys i mig a enllestir el disc, que duu el seu nom per títol, perquè quan van començar no dominaven la informàtica per fer les bases electròniques. Ara, en "Txarramequ" compon la cançó i en "Tiquis Miquis" l'arranja i fa les lletres. Tots dos, del barri de Vallcarca de Barcelona, havien coincidit en una macrobanda de soul dita Goldfinger i després de deu anys voltant per aquesta i altres bandes asseguren saber on han de trucar per tirar endavant. Per això K indústria va aparèixer en el seu camí.

Les lletres són en català. No hi ha cap reflexió darrere més que per parlar de coses que els toquen de prop. "Hem optat per la llengua pròpia, al marge de si fem música ballable o no. Alguns diuen que fem lletres costumistes i és clar l'única manera de fer-ho és usant la llengua de costum", diu Serrats.

Però si no hi ha cantant, qui posa veu? L'Àlex Noguerol, Pele Viader, Oscar Domínguez, Carles Belda de

EL TEMPS

Els dos components del nou grup no saben ben bé a qui assemblem-se.

Pomada, Helena Casas, Joan Garriga i Daniel Calabrita ex-Dusminguet, David Estop, Maisda Turki. Tots ells amics o coneguts i que han col·laborat en el disc i que s'aplegaran al voltant dels Marcs per fer els concerts.

Els Marcs diuen que el so no és buscat, que no hi ha unió entre temes, que l'ordre del compacte respon a una tria més o menys encertada per poder-lo escoltar. Influències; des de la música negra fins l'anglosaxona passant pel hip hop, el funky, el reggae i les músiques grega o àrab, tot passat per una base electrònica. Sense oblidar l'Ovidi i en Pau Riba o els poetes. De fet el disc amaga una versió de *La fera ferotge* del d'Alcoi i del *Fugitiu* de Martí i Pol. "Txarramequ Tiquis Miquis" reconeixen que no saben molt bé d'entrada a què volien assemblem-se però que tenien molt clar a què no; propostes com Héroes del Silencio i Eros Ramazzotti. I rematen la jugada reivindicant la nostra música i les nostres cançons. "McNamara no innova res de res, fa el mateix que Pau Riba l'any 1975. Passa que Riba té un problema; és català", sentència Grau. **Joan Esculies**